

посла мя съ заповѣдь да благовѣстишь възобновле-
 ніе-то на Българско-то царство и да миропомажешъ
 на царство Асѣня: Господь ще бѣде съ него и
 ще въздигне скиптръ-тъ на Българско-то царство.“
 Тогази Патріархъ-тъ, спорядъ повеленіе-то на Небес-
 нѣ-тъ Вольѣ, призъва изъ Влашко два-та братія Асѣня
 и Петра, които произхождахъ отъ колѣно-то на Родо-
 мира, сына Самуилова, а за спомянь на това, каза да се
 съгради въ Търново единъ великолѣпенъ храмъ, во
 имя на Св. Великомученика Димитрія. За освяще-
 ніе-то на тоя храмъ той повыка всички Българ-
 ськи Епископы и много народъ, а послѣ откакъ се
 свърши тоя обрядъ, Патріархъ-тъ каза на народа,
 какво му е повелено отъ Бога, чрѣзъ Св. Дими-
 трія, да вѣнчее Асѣня за Българскій царь; и тѣй
 зе вѣнецъ и багряницѣ, та вѣнча Асѣня за царь въ
 Българіѣ. Тогази въсхыщенный народъ отъ радость
 велегласно извика: *Да живѣе Асѣнь Царь на мно-
 гая лѣша; Асѣню царю Българскому многая лѣша:
 и Ивану Блаженнѣйшему Патріарху Търновскому и
 всяя Българіи многая лѣша.*

Слѣдъ това раздаде се гласъ изъ народа, как-
 во самъ Богъ изволилъ да проводи Св. Димитрія
 да каже на Българи-ты за да земѣть орѣжіе, та
 да истребятъ Гърцы-ты изъ земѣ-тъ си и тѣй да
 си добыѣть волность-тъ. Тая благоприятна за на-
 рода вѣсть веднага се пронесе по цѣлѣ Българіѣ,
 та врѣдомъ се распалихъ духове-ти и за малко
 врѣмя се появи вѣстаніе, на което първъ примѣръ
 подаде Търново.